

Неколико последњих недеља, владајуће странке и њихови представници (а нарочито председник и први потпредседник Владе), веома су се трудили да саопштењима о преговорима у Бриселу грађанима Србије утерају страх у кости. Као да је то још уопште могуће. Не зато што су много храбри, већ што већ дуже од две деценије живе у филму страве и ужаса који нема изгледа да ће се скоро завршити, те није никакво чудо што су мање-више оуглали на све што им се дешава.

Док су трајали преговори (тачније: састанци на којима је одбациван сваки предлог наших представника или допуњаван другим како би постао бесмислен), непрестано је јављано како нема наде да ће се они по Србију повољно завршити. Испадало је да је једино могуће решење избор мањег зла од два рђава. Или ће се Србија својевољно одрећи преотетог Космета и тако од Европске уније заслужити награду за добро владање, која ће се састојати од одређивања датума за почетак преговора о придруживању, или ће морати да се поздраве са намером да стигне у ЕУ.

Спринт у чељусти уценивача

Пише: Војислав М. Станојчић
недеља, 07 април 2013 19:01

